

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 8. de confessario

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

JACVLATORIÆ,

Ecce sanus factus es jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Ioan. 5.

Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitia meeam non abscondi: dele Domine iniquitatem meam. Psal. 31.

Peccavi in calum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Luc. 15.

Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo. Psal. 18.

CAPVT VIII.

De Confessario seu Ministro Sacramenti penitentia seu Confessionis.

PRÆLVDIVM I. Considerate coram Deo undique miserum & leprosum, &c.

PRÆLVDIVM II. Gratiam pete ut hoc Sacramentum non sit tibi in perniciem, quod institutum est omnibus ad salutem.

PVNCTVM I. Considera Deum sapientissimum & opimum, cum haberet infinitas vias quibus sibi reconciliare hominem posset, delegisse hoc medium tamquam convenientissimum & suavissimum. Quid enim facilius quam reum fatendo, non uni sed alicui ex innumeris propè Sacerdotibus potestatem habenti, absolutionem impetrare? Quid autem magis conveniens quam ut peccator, qui cor, linguam ac manus à Deo avertit, contritione, confessione & satisfactione se ad Deum convertat? Gratias age Deo Patri, qui omne iudicium filio suo unigenito dedit; & Deo filio, quod illud Sacramentum instituerit; Spiritui sancto, quod tantâ benignitate gravissima scelera confitenti condonet. Considera secundò quis in republicâ crimen condonet læsæ majestatis? ipse Princeps. & quanta sit Christi benignitas, qui potestatem à Patre acceptam cum hominibus communicârit. Et rursum quanta

Confessio facilis.

Ioan. 5.

Confessarij dignitas.

Ioan. 20.

dignitas quòd ad illam potestatem vocatus sis à Deo, dicente per Episcopum: Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt. Considera tertio, relapsis & naufragis post baptismum hanc secundam tabulam, & arcam alteram in diluuiò peccatorum superesse, & vide precor quantoperè curandum tibi sit, ne avertas quemquam ab illà; ut idoneus sis, ut tabulam porrigas, & viam aperias: Primò, integritate vitæ; Secundò, doctrinà; Tertio, industrià.

O Domine IESV, ut infra pag. 92.

*Quis est
Confessarius,
zalis sapè
pœnitens.*

PUNCTVM II. Considera, tres esse partes Pœnitentiæ, videlicet, contritionem, confessionem & satisfactionem: quodque hisce iuvare neminem rectè poteris, nisi ipse verè contrito corde, & sincerè confitearis; (in multis enim offendimus omnes) atque pœnitentiæ operibus deditus sis. Non enim usus est Deus superbis, avaris, luxuriosis; sed humilibus, pauperibus, & castis discipulis, ut humilitatem, paupertatem ac castitatem doceret. Noluit enim dici servis suis: Medice, cura te ipsum. Secundò, quanta esset infidelitas aut malitia illius, qui à Rege missus, ut amicissimo pharmacum, etiam regio sanguine paratum ex infinito amore deferret, illud in venenum verteret? Hoc verò fit, quoties hoc Sacramentum perperam administratur; negligentiaque, aut etiam aliquando malitià Confessarii, aut in integritate illius, aut contritione aliquid deficit. Tertio, vide quàm miserum sit, medicum animarum, dum alium curare vult, & ad vitam revocare, se perimere, etiam malà vità suà aliis ad mortè ducatum præbere. Quarto, sicut qui in civitate puteum unicum veneno inficit, gravissimi criminis reus est; sic qui Pœnitentiæ Sacramentū, aut asperitate videri facit horridū, aut pravitate suà inficit, gravissimè peccat. Hic enim fons est & balneum factum ex sanguine Agni immaculati, qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris.

Hic

Luca 4.

*Confessarii
pericula.*

Apoc. 1.

Hic est, de quo scriptum: Fons patens domui David, & omnibus habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatorum & menstruata. Et existimo, talem vix unquam serio converti ad Dominum, qui tabulam poenitentiae excussit è naufragorum manibus; qui panem famelicis è manibus eripuit; qui parvulis & simplicibus tantum posuit offendiculum. *Hæcine vera, &c. pag. 7.*

PUNCTUM III. Considera Primò, quomodo Confessarius prætereà in hoc Sacramento offendat. Primò, si indoctus sit, & cæcus cæco ducatum præstare velit, ita utambo in foveam cadant. O quantam Deo sui reddent rationem, qui studia negligunt, & medicinam animarum profitentur, cum illi vix studeant! An illi velent tali corporis medico uti, in extremo discrimine mortalis vitæ? Idem de exercitatione & industriâ dicendum, quam omnes conquirere oportet. Secundò, si vita non verè sancta, neque circumspectus sit, maxime in verbis & oculis. Quomodo enim mundabit, qui sordidus ipse est? ad sanctitatem & perfectionem præbit, quam ipse nescit, & non amat? Vnde Greg. Naz. Mundari prius oportet, & sic alios mundare; sapientem prius fieri, & sic alios facere sapientes; lumen fieri, & sic alios illuminare; ad Deum accedere, & sic alios ad Deum inducere; sanctificari, & ita sanctificare. Ideò faciem mulieris non intuearis, quia, ut dicit Abacuc, facies eius, ventus urens. Terriò, considera, te sustinere Christi personam. Non itaque consideres personam pauperis, nec honores vultum potentis. Non accipias personam, nec munera; quia munera excæcant oculos sapientum, & mutant verba justorum. Judicis enim partibus fungaris, ac medici. Et verò. Domine JESU, nonne pauperes, præ aliis, juvare voluisti: nonne elegisti pauperes in hoc mundo? Nonne dixisti, Spiritus Domini super me, propter quod evangelizare pauperibus misit me? Nonne hoc signum adventus tui, & tuorum: Cæci vident, claudi ambulant, pauperes evangelizantur? Dixisti per Moysen,

*Zach. 3.**Indocti Confessarii culpa.**Quanta pietas requiratur in Confessario.**Abacuc 1.**Deut 16. Judicis partes agit Confessarius.**Jacob. 2.**Luca 4.**Matth. 11.**Deut. 34.**Moysen,*

*Pauperes
iuvandi.*

Matth. 11.

*Matth. 18.
Benigne pœ-
nitens acci-
piendus.*

Moysem in iudicio de re quavis, Ita audietis parvum ac magnum; non accipietis cuiusquam personam, quia Dei iudicium est. Sanè, qui pauperes negligit, Christum negligit, & despicit. Nonne enim & ipsum negligeret, si inter pauperes compareret, uti contigit D. Gregorio? videtur facere, ut chirurgi & medici corporis, qui lucrum spectant, non animas; aut quemadmodum is qui Regem nollet curare, eò quòd non se splendide induisset. Animæ enim omnes regale sacerdotiũ sunt. Immò verò Christus in pauperibus se offert, dicēs: *Quod uni ex his minimis meis fecistis, mihi fecistis.* Quartò, considera, benignitatem, mansuetudinem & modestiam Christi inducere te oportere, ut dicere possis cum eo, in persona illius: Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiẽ animabus vestris: jugum enim meum suave est, & onus meum leve. Ideò Dominus rogante Petro, quoties condonaret, respondit: Non dico tibi usque septies, sed usque ad septuagies septies, id est, innumeris vicibus. Et cerrè cum Deus adeò clemens sit, quid faciet vicarius ejus, & reus ipse & debitor plurimorum talentorum? & verò, præstatne perire animam & precium sanguinis Christi; an eam in Purgatorio detineri? si benignitate ad crebram confessionem adducitur, salva est; si parùm satisfaciatur Deo, salva est, sed per ignem.

Oratio ante confessionem audiendam.

O DOMINE JESV Christe, Pater amantissime, scio quantum sis zelator animarum nostrarum: sunt enim omnes & sponsa tue, & precium sanguinis tui. Tu pro iis natus & circumcisus es, sudasti, flevisi, ligatus, flagellatus, damnatus, illusus, opprobrium hominum factus, crucifixus, & mortuus es. Sciebas utique Sapientia aeterna, quanti essent tibi, videbas aeterna mala

mala, quibus damnandæ erant: quid igitur ego, ad hoc vocatus infinitâ miseratione tuâ ad hanc vineâ, facere debeo? Da igitur, Domine, secundum voluntatem tuam, eis me totum impendere, & lavare eas in sanguine tuo, inferno eripere, tibiq; eas restituere. Sed, quia nihil mihi prodest, si universum mundum lucrer, & anima patiar detrimentum: ecce protestor, quia non communico delictis eorum, sed ex puro tui amore & zelo me applico: neque erit mihi acceptio personarum, sed animas & pauperes (quas tu, Domine, elegisti) præ aliis queram. verumtamen, quia sine te nihil possum, & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum; trabe nos post te, & doce nos. solus enim qui per te audivit à Patre, venit ad te, neque potest homo à se facere quidquam, nisi ei datum fuerit de celo. Tibi ergo soli sit laus & gloria in æterna sæcula, mihi autem confusio faciei meæ, qui hoc munus tuum Christe JESU, tam torpidè obeo, qui ultrò venientem nescio trahere ad te. Va mihi, va mihi! Iudicium enim durissimum his qui præsumunt & iudicem agunt, fiet. Va, si legatione fungens pacis, & ut jungam tibi, puro amore animam sponsam tuam, avertero verbo aut exemplo à te! quando ab infinitâ bonitate tuâ expecto ut hodie convertas vultum tuum ad me, imò cor tuum, & propines in eo mihi amorem tuum, ut inebrier illo?

Actus zelû.

Diffidentia
sui. Applicatio
ad Communionem.

O JESU uicæ salus, da, qui solus potes, mihi spiritum bonum, da cor mundum & verè contritum & humiliatum, quia id despiciere non potes. En anime, pro quarum vel unâ nulla commutatio fieri potest, en precium sanguinis tui, agra, vulnerata, lacerata, nuda, surda, & cæca. fortè hac horâ, nisi per me accurras, peritura. ô JESU adsis, ô spes nostra, miserere meæ & illarum. Cur ô bonitas & amor noster, in opprobrium tuum perire illas fines, qui neminem vis perire? Recordare charitatis tuæ, & reminiscere miserationum tuarum. Doleo pro me & illis, quod illi & ego te Patrem offenderimus benignissimum, qui me & eas tot bonis prævenisti, totq; alia præparasti diligentibus te. Sed cuius erunt hæc nisi miserearis nostri? Ecce omnes morimur, & velut aqua dilabimur in abyssum. Adjutor noster esto, ne despicias nos opus manuum tuarum.

Animæ
præstantia.

Actus contritionis.

O bonitas inexhausta, respice vulnera meæ, & excita quæso sepultos,

sepultos in medijs serpentibus, somniantes in crepidine inferni.
*Quere errantes oves, IESV dulcissime: spiritum rectum innova
 in cordibus nostris, collige reliquias populi tui. Suscipe, Pater
 sancte, illos in nomine dilecti filij, & da mihi, ut humiliter &
 amanter eos excipiam, ut tu me prodigum quotidie; & patienter
 feram; qui tam longanimiter nos expectas, & tot mala toleras;
 neque tantum jam, sed in futurum per me caveas illis, salutare
 pœnitentiâ, fervore ignis caritatis tuæ, & gratiâ tuâ ad gloriam
 divinæ Majestatis tuæ. Amen:*

*Praxis ad Pœnitentiæ Sacramentum ritè
 administrandum.*

*Præparatio
 ad audien-
 dam con-
 fessionem.
 Exod. 30.*

*Remedia
 habeat pa-
 rata Con-
 fessarius.
 Cavenda
 Confessario.*

Isaia 65.

*Pœnitentiæ
 sint saluta-
 res.*

PRIMA est, vitam integerrimam ducere; & numquam ad confessionale accedere, quin hæc tria faciat: Primo, saltem conteratur; si quid gravius sit, confiteatur de peccatis. quod Deus per Moysem indicat, statuens, ut ad tabernaculum labrum æneum faceret, in quo Sacerdotes abluerent manus suas & pedes, illud ingressuri. Secundò gratiam postulet, & intentionem purissimam acquirere satagat. Tertiò, naturam pœnitentis consideret ac dispositionem, ut medicus peritus contuevit.

Secunda. Habere, ut decet medicum, in promptu malorum remedia, eaque inaurare: ita ut semper vinum & oleum in vulnera infundatur, sed plus olei: cum eâ mensurâ, quâ mens fuerimus, remetietur nobis. Cavenda autem tria: Primum, ne numero quis gaudeat potius, quàm fructu. Secundum, ne interrogazione, maximè in materia turpitudinis, laqueum tendat innocentibus. Certè grave iudicium subit, quisquis ejusmodi est. Tertium, ne personarum acceptor sit, sed omnibus paratus, utque possit dicere cum Christo Domino: Inventus sum à non quærentibus me, palam apparui iis qui me non interrogabant. Ultrò se maximè pauperibus & crebrò offerat.

Tertia. Videre in pœnitentiis imponendis, ut utiles & faciles imponantur. Quales sunt varii modi orandi, ut habes c. 9. I. i. eleëmofynæ, cilicia, jejunia, silentium, solitudo, lectio libri pii, examen conscientie aliquando faciendum, Sacri auditio, eleëmofyna certa quoties in aliquod vitium pœnitens labetur, quâ alicui fido (non expedit Sacerdoti) consignet; & supra omnia crebra confessio, & cõmunio. Observa autem eum disciplinis aut ciliciis aliquid advertitur puritati Angelicæ contrarium, iis abstinendum. Manifestas dæmonis præstigias novisse potest, qui aliquâ experientiâ valet. Pro orationibus autè

observa,

observa, ut eas imponas (quemadmodum & opera) quibus Indulgentias pœnitens promereri queat ratione numismatum.

Quarta. Adverte diligenter, magis sollicitum esse oportere Confessarium de contritione, quam ullâ aliâ re. Hic enim de-
fectus est fons recidivæ. Hoc B. Franciscus Xaverius valdè
cordi habebat; & ut semel confessio, vitæ normam daret perpe-
tuam. *Contritio in
pœnitente
quærenda,
& curanda.*

Quinta. Non tantùm curandum, ut absolvatur pœnitens, sed ut proficiat, ut induat Dominum Iesum Christum, & vestes virtutum ejus. Vivo ego, dicit Dominus, quia omnibus his, velut ornamento, vestieris, & circumdabis tibi eos, quasi sponsa. Vestis præcipua est, caritatis, eaque nuptialis. *Profectus
curandus.
Isaia 49.*

Sexta. Inter confitendum, sæpè humilia te, quòd deteriora fecisses, nisi Deus te servasset. Secundò, eleva cor ad Deum, & converte te ad Sanctissimam Eucharistiam, si potes, & roga ut det tibi prudentiam, & virtutem: etiam ad hoc Angelum pœnitentis invoca. Tertiò, zelum excita, dum dicit Confiteor, considerata Christi injuriâ, & animæ periculo: dimitte autè illam, quemadmodum si illius ultima foret confessio, à quâ salus ejus dependeret universa. *Matth. 20.
Quid in
confessione
agendum.*

Oratio pro execut. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

*Iaculatoria, quâ quis ad singulos pœnitentes
uti potest.*

O JESU sola salus, sana, queso hanc animam per me in omne peccatum lapsuram sine te. En precium sanguinis tui, sponsa tua, ab hoste vulnerata. Doce me, ut prudenter & humaniter cacum agrum, pro tuâ unius gloriâ, ad te adducam. Et tu, ô Angele sancte, adjuva me. Amen.

Alie.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum Psal. 98. est, & honor Regis judicium diligit.

Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Iob 14. Nonne tu qui solus es?

Suavis Dominus universis, & miserationes ejus super omnia opera ejus. Psal. 144.

Deus noster Deus salvos faciendi: propter hoc, legem dabit delinquentibus in viâ. Psal. 24.

Universa via Domini misericordia & veritas, requiruntibus te. Ibid.

Convertite nos Deus salutaris noster, & averte iram tuâ à nobis. Psal. 84.

Respice in me, & miserere mei. Da imperium tuum puero tuo, & saluum me fac filium ancilla tue. Psal. 85.

CA-